

[Erhard Jakobsen]

på. Man kan være med til at styre pengepolitikken, pengemængden ad den vej, og det vil EF aldrig nogen sinde kunne blande sig i.

Derfor er det forkert, når man bruger udtrykket, at pengepolitik er noget, som Folketinget derefter må afgive. Pengepolitik er noget, Folketinget i høj grad allerede har afgivet. Men – og det er klart – vi tager allerede hensyn til udlandets dispositioner; der sker ingen ændringer, der er ikke tale om suverænitetsafgivelse.

Jeg synes, det er helt rigtigt, som udenrigsministeren siger, at Danmark skal indstille sig på, at det nok nu på visse områder går stærkt i EF. Men på den anden side skal man også passe på ikke at overvurdere farten. Jeg har på fornemmelsen, at alle disse overvejelser til slut ender med – bortset fra at man skriver noget ned om fællesskab osv. i beslutningsprocessen vedrørende udenrigspolitik og den slags – at man får en vældig kamp for at komme igennem med, at ministrene skal have et fællessekretariat. Jeg tror, der bliver stor kamp om blot at få gennemført dét, og så er det altså lidt svært at holde store brandtaler om, at vi får en europæisk union og sådan noget, blot fordi vi har fået et fælles sekretariat, for det er jo brug for, når man tænker på, at man skifter minister hver 6. måned. Og ligesådan, hvis slutresultatet også bliver, at Europa-Parlamentet får lov til at gøre lidt mere end før, har man så ikke taget munden for fuld, når man går rundt og bruger udtryk som, at nu går vi ind for en politisk union?

Eller det monetære: Blot fordi vi på bankområdet laver det samme, som vi har på valutaområdet, at det ene land ikke må foretage sig noget, hvorved man ødelægger enten Fællesskabets interesse eller de andre landes interesser. Det er ikke unionen, men det er derimod – og det gjaldt også den union, jeg var præsident for – for at skabe samarbejde; den var der ikke for at pålægge en hel masse mennesker nogle byrder på områder, der stort set ikke kom unionsledelsen ved.

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig starte med at sige tak til SF, fordi vi har fået denne forespørgsel, som jeg synes er nyttig, og som der forhåbentlig kan komme noget ud af på trods af det ubekvemme tidspunkt.

Til indledning vil jeg gerne fremhæve et par synspunkter, hvor jeg er enig med udenrigsministeren i det, udenrigsministeren har svaret på

forespørgslen. For det første: Det er kolossalt vigtigt set fra et dansk synspunkt – og jeg tror også langsigtet for EF's egen skyld – at EF bevares som en institution, der er åben over for nye medlemsstater. Det gælder så tydeligt i forhold til EFTA-landene og da især set fra et dansk synspunkt de øvrige nordiske lande, men det gælder også langsigtet i forhold til de nye demokratier i Østeuropa, som har meget stærk brug for, at EF bevarer sig selv som en åben organisation med vilje til at indlede, videreføre og udvikle sit samarbejde med de østeuropæiske stater. Denne åbenhed er noget fundamentalt, og det må være et grundlæggende dansk synspunkt.

Jeg er også meget enig med udenrigsministeren i, at de fremskridt, der gøres inden for EF i udviklingen og fordybelsen af EF-samarbejdet, er en væsentlig forklaring på EF-samarbejdets tiltrækning over for omverdenen. Vi hjælper ikke Østeuropa eller EFTA-landene ved, at EF-landene sætter udviklingen i deres eget samarbejde i stå. Hvilken hjælp kan det være for nogen?

Hvis jeg må bruge et eksempel. Hvordan skulle det være nogen hjælp for de østeuropæiske lande, som mere end noget andet har brug for fremskridt på det miljømæssige område, at vi standsede vores samarbejde om miljøpolitikken, afstod fra at føre det videre frem? Selvfølgelig hjælper det hverken os selv eller landene omkring os. Dynamikken i samarbejdet er en del af samarbejdets tiltrækning. Jeg er også enig med udenrigsministeren i, at man ikke skal undervurdere tempoet og dynamikken i samarbejdet. Det har vi fået mange belæringer om inden for de seneste år.

Jeg vil gøre et par bemærkninger om den økonomisk-monetære union. Den første skal da være, at Danmark jo har haft betydelige fordele af udviklingen af det økonomisk-monetære samarbejde, således som vi kender det. Vi har haft betydelige fordele i vores indre økonomi af at blive medlem af fastkurssamarbejdet inden for EMS'en, og jeg synes, det er glædeligt, at lande inden for EF som Spanien og Italien nu har bragt sig på linje med EF-samarbejdet. Jeg synes også, det er meget glædeligt, at Norge og nu sidst Sverige har knyttet sig til EMS-samarbejdet og til ECU'en med deres valuta.